

เอกสาร วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อในการเสนอเอกสาร วรรณคดี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

- ก. ความหมายของการนิเทศการศึกษา
- ข. บทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์
- ค. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา
- ง. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์

ความหมายของการนิเทศการศึกษา

นักการศึกษาของไทยและต่างประเทศได้ให้คำจำกัดความหรือความหมายของการนิเทศการศึกษาไว้อย่างกว้างขวางและแตกต่างกันหลายลักษณะดังนี้

ประชุมสุข อ้าวอ้าวรุ่ง ได้ให้ความหมายของการศึกษาไว้ว่า หมายถึง การรวมคำกริยาเข้าด้วยกัน คือ ช่วย + ให้คำปรึกษา + ฝึกฝน + เตรียมงาน + ควบคุม + ให้บริการ + สนับสนุน + ช่วยเหลือทางวิชาการ + ร่วมมือนิคชอบ + นำ + ประสานงาน + จัดการ¹

¹ประชุมสุข อ้าวอ้าวรุ่ง, "ปรัชญาอันเป็นรากฐานของการนิเทศการศึกษา," เอกสารคำบรรยายการปรมนิเทศศึกษานิเทศก์ใหม่ 2505 (พระนคร : โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2506), หน้า 34.

สาย ภาณุรัตน์ ได้ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาว่า หมายถึง ความพยายามอย่างหนึ่งในหลาย ๆ อย่างที่จะช่วยส่งเสริมให้การศึกษาที่มีคุณภาพทั้ง ในด้านการเรียนและการสอน¹

อาคม จันทสุนทร กล่าวว่า การนิเทศการศึกษาหมายถึง การจัดกิจกรรม ที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอน หรือทำให้เกิดการเพิ่มพลังในการปฏิบัติงาน ของครู รวมทั้งให้ครูเกิดความก้าวหน้าในวิชาชีพ และก่อให้เกิดผลในชั้นสุดท้ายคือ การ ศึกษาของเด็กก้าวหน้าไปอย่างมีประสิทธิภาพ²

สาโรช บัวศรี ได้ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาว่า หมายถึง การช่วยเหลือดูแลและตรวจตรา แนะนำ สนับสนุนส่งเสริมและเกื้อกูล เพื่อให้งาน ฝ่ายวิชาการและธุรการในโรงเรียนหรือแต่ละสายงานได้เกิดผลดี การนิเทศการศึกษานี้ไม่เกี่ยวกับการบังคับบัญชาแต่ประการใด แต่เป็นการแนะนำโดยแท้ และเป็น การช่วยเหลืออย่างเปิดเผย³

คาร์เตอร์ วี กูด (Carter V. Good) ได้ให้ความหมายของการนิเทศการ ศึกษาว่า หมายถึงความพยายามหลายอย่างของผู้ทำหน้าที่นิเทศการศึกษาที่จะช่วยแนะนำครู หรือผู้อื่นที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการศึกษาให้รู้วิธีปรับปรุงการสอนหรือการให้การศึกษาให้มี

¹สาย ภาณุรัตน์, "การนิเทศการศึกษาคืออะไร," คู่มือนิเทศการศึกษา 2508 (พระนคร : แผนกการพิมพ์วิทยาลัยครูสวนสุนันทา, 2511), หน้า 11.

²อาคม จันทสุนทร, "การนิเทศภายในโรงเรียน," ผู้บริหารกับการนิเทศ การศึกษาและการดำเนินงานทางวิชาการของโรงเรียน (เอกสารอันค้นที่ 32/2519 ฝ่ายนิเทศการสอน เขตการศึกษา 6 ลพบุรี), หน้า 10.

³สาโรช บัวศรี, แนวคิดในการบริหารการศึกษา (พระนคร : โรงพิมพ์ อักษรการพิมพ์, 2504), หน้า 68.

ประสิทธิภาพสูงขึ้น การนิเทศการศึกษายิ่งช่วยให้เกิดความก้าวหน้าในวิชาชีพ ช่วยพัฒนาครู ช่วยในการเลือกและปรับปรุงวัตถุประสงค์ของการศึกษา ช่วยเลือกและปรับปรุงเนื้อหาของการสอน ช่วยเลือกและปรับปรุงวิธีสอน ช่วยเลือกและปรับปรุงการประเมินผลการสอน¹

คิมบอลล์ ไวลส์ (Kimball Wiles) ได้ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาว่าหมายถึงการช่วยเหลือให้สภาพการเรียนการสอนพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น²

เบอร์ตัน (Burton) และ บรึคเนอร์ (Brueckner) ได้ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาว่า หมายถึง กลวิธีหรือเทคนิคของผู้เชี่ยวชาญในอันที่จะให้บริการเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอน โดยอาศัยความร่วมมือระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทุกฝ่าย ทั้งนี้ เพื่อก่อให้เกิดความงอกงามและพัฒนาการแก่เด็ก³

เบนเอ็ม แฮร์ริส (Ben M. Harris) ได้ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาว่าหมายถึง สิ่งที่เป็นกลางในโรงเรียนกระทำกับบุคคลและสิ่งของเพื่อจุดมุ่งหมายในการคงไว้หรือเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานในโรงเรียนให้ไปในทิศทางที่จะส่งอิทธิพลให้บรรลุจุดมุ่งหมายหลักของการสอนของโรงเรียน นั่นคือการนิเทศการศึกษานั้นมุ่งให้เกิดผลต่อผู้เรียนโดยผ่านบุคคลและวัสดุ⁴

¹ Carter V. Good, Dictionary of Education, (New York : McGraw-Hill Book, 1959), p. 539.

² Kimball Wiles, Supervision for Better Schools, (Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1967), p. 36.

³ William H. Burton and Leo Brueckner, Supervision : A Social Process, (New York : Appleton - Century-Crofts, 1955), p. 11.

⁴ Ben M. Harris, Supervisory Behavior in Education, (Englewood Cliffs : Prentice - Hall, 1963), p. 19.

จากความหมายของกรณีศึกษาที่กล่าวมาแล้วข้างต้น พอสรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษาคือการกระทำหรือพฤติกรรมของผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านการศึกษา ซึ่งได้แสดงออกมาเพื่อที่จะให้ความช่วยเหลือ แนะนำ สนับสนุน และให้ความร่วมมือในอันที่จะปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุผลตามจุดหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อก่อให้เกิดความเจริญงอกงามและพัฒนาการแก่ผู้สอนและก่อให้เกิดผลไปถึงผู้เรียน

บทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์

วิทยุ สาธร กล่าวว่า บทบาทหน้าที่หมายถึงความมุ่งหวัง (expectation) ที่บุคคลอื่นคาดว่าบุคคลในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งควรจะทำหรือแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาในสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง บทบาทหน้าที่ (role) มีความคู่กับตำแหน่ง (position) ที่บุคคลดำรงอยู่เสมอ¹

ศึกษานิเทศก์จะปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายของการนิเทศการศึกษาได้นั้น จำเป็นจะต้องรู้และเข้าใจถึงหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ เพราะหน้าที่เป็นตัวกำหนดบทบาทในการทำงาน โดยมีผู้กำหนดหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ไว้อย่างกว้างขวางและน่าสนใจ ฉะนั้นจึงควรจะได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ของบุคคลต่าง ๆ ทั้งที่เป็นนักการศึกษาของไทยและต่างประเทศดังนี้

เบน เอ็ม แฮริส (Ben M. Harris) ได้เสนอหน้าที่ความรับผิดชอบของศึกษานิเทศก์ไว้ 10 ประการ คือ

¹วิทยุ สาธร, หลักการบริหารการศึกษา (พระนคร : โรงพิมพ์วัฒนาพานิช, 2514), หน้า 398.

1. การพัฒนาหลักสูตร การพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ทั่ว ๆ ไป ซึ่งมีองค์ประกอบเช่น เคาโครงหลักสูตร การนำไปใช้กับบุคคลระดับไหนโดยคำนึงถึงวุฒิภาวะเป็นต้น
2. งานดำเนินการเรียนการสอน จัดดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร แปลความหมายของหลักสูตรได้อย่างเหมาะสม
3. การเลือกสรรบุคลากร จัดให้มีคณะบุคคลผู้รับผิดชอบในการจัดกิจกรรม การดำเนินการฝึกอบรม รวมทั้งการคัดเลือกบรรจุ เลือกเฟ้น การทดสอบ การเก็บรักษาระเบียบแบบแผนแต่ละบุคคล
4. การจัดบริการความสะดวก จัดให้มีเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอเพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น วางแผนจัดหามาซึ่งวัสดุและคู่มือวิชา
5. การคัดเลือก การจำแนก การทดสอบ ซึ่งวัสดุและอุปกรณ์ที่จะใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน
6. จัดฝึกอบรมครูประจำการ จัดฝึกอบรมเพื่อความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการแก่คณะครู เพื่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน การฝึกอบรมจะช่วยให้ผู้รับทันต่อเหตุการณ์
7. การปรุมนิเทศ เป็นงานช่วยเหลือครูผู้บรรจุใหม่ เพื่อให้สามารถปรับตัวได้ เพื่อทราบข้อมูล สถานที่ บุคคล ระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ
8. งานที่เกี่ยวกับการพัฒนาหลักการ นโยบายในการปฏิบัติงาน ปรึกษาหารือให้เหมาะสมกับสถานการณ์ สภาพแวดล้อมต่าง ๆ
9. การติดต่อกับชุมชน เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนให้มีความเข้าใจอันดีระหว่างกัน ความเข้าใจระหว่างผู้บริหารกับโรงเรียน
10. การประเมินผล จัดให้มีการประเมินผลทางการเรียนการสอนเพื่อหาข้อบกพร่องปรับปรุงขอบข่ายการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น¹

1

Ben M. Harris, Supervisory Behavior in Education,
(Englewood Cliffs, N.J. : Prentice - Hall, 1963), pp. 201-212.

ลูซิโอ (Lucio) และ แมคเนล (McNeil) กล่าวถึงหน้าที่ของศึกษานิเทศก์
ไว้ 6 ประการ คือ

1. การวางแผน ศึกษานิเทศก์ต้องรู้จักการวางแผนปฏิบัติงานของตนเอง
และหมู่คณะหรือร่วมพัฒนานโยบายและโครงการทางการศึกษาต่าง ๆ

2. การบริหาร ศึกษานิเทศก์มีหน้าที่ตัดสินใจด้วยตนเองในการประสานงาน
ของบุคลากร ฝ่ายการศึกษาทุกระดับและทุกหน่วยงาน เพื่อให้งานบริการการศึกษา
บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของระบบการศึกษา และเป็นผู้ออกคำสั่งเท่าที่จำเป็น
เพื่อการนี้

3. การนิเทศ ศึกษานิเทศก์ช่วยพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและคุณภาพของ
การสอนโดยอาศัยวิธีให้คำปรึกษาหรือวิธีเรียกประชุมครู หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาร่วมกัน
แสดงความคิดเห็น

4. การพัฒนาหลักสูตร ศึกษานิเทศก์เข้าร่วมปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตร
โดยตรง และช่วยสร้างคู่มือประกอบการสอนต่าง ๆ ตลอดจนการช่วยเลือกแบบเรียน
ให้แก่โรงเรียน

5. การสาธิตการสอน ศึกษานิเทศก์สาธิตวิธีสอนต่าง ๆ ให้ครูได้เห็นวิธี
การใหม่ ๆ ด้วยตนเอง หรืออาจจัดให้ผู้นอมาสาธิตให้ดูก็ได้ ทั้งนี้ อาจเป็นการชี้ของ
ให้รู้จักใช้อุปกรณ์การสอน

6. การวิจัย ศึกษานิเทศก์ควรหว่านการวิจัย ค้นคว้า ทดลองเกี่ยวกับเรื่อง
การเรียนการสอน ด้วยวิธีการวิจัยอย่างมีระเบียบแบบแผน พร้อมทั้งเสนอแนะแนว
ความคิดใหม่ ๆ และผลการวิจัยให้ครูทราบ¹

สเวียร์ริงเจน (Swearingen) สรุปหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ในปัจจุบันไว้
8 ประการ คือ

¹ William H. Lucio and John D. McNeil, Supervision :
A Synthesis of Thought and Action, (New York : McGraw-Hill
Book, 1962), p. 26.

1. ส่งเสริมการประสานงาน
2. ส่งเสริมการเป็นผู้นำ
3. ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์
4. ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
5. ส่งเสริมด้านการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เจริญขึ้น
6. ส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์สภาพการเรียนการสอน
7. ส่งเสริมพัฒนาวิชาชีพครู
8. สร้างขวัญให้กำลังใจครู ให้ครูรู้สึกมีความมั่นใจและประสบความสำเร็จ

ในการปฏิบัติงาน¹

คิมบอลด์ ไวลส์ (Kimball Wiles) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ไว้ว่า จะต้องช่วยให้ครูปฏิบัติงานเพิ่มความสามารถของครู และศึกษานิเทศก์จะต้องมีทักษะ 5 อย่าง คือ

1. ทักษะในการเป็นผู้นำ
2. ทักษะในค่านิยมมนุษยสัมพันธ์
3. ทักษะทางด้านการระดมความคิดเห็น
4. ทักษะทางด้านการบริหารบุคคล
5. ทักษะในการประเมินผล²

¹

Mildred E. Swearingen, Supervision of Instruction : Foundations and Dimensions, (Boston : Allyn and Bacon, 1962), p. 24.

²

Kimball Wiles, Supervision for Better Schools, (Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1967), p. 11.

แมคคีน (McKean) และ มิลล์ (Mills) ได้จำแนกหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ว่า งานของศึกษานิเทศก์เป็นงานที่ต้องทำงานร่วมกับคนอื่น ๆ ทุกระดับชั้น ฉะนั้น หน้าที่ของศึกษานิเทศก์จึงขึ้นอยู่กับ

1. ความเป็นผู้นำ จะต้องมีความคิดริเริ่ม ตั้งจุดมุ่งหมาย การกระตุ้นเร้าใจให้ทำงานเต็มความสามารถ สนับสนุนครูในทุกวิถีทาง และสร้างข้อผูกพันซึ่งกันและกัน
2. การประสานงาน จะต้องติดต่อประสานงานกับทุกฝ่าย จะต้องมีความสามารถในการสื่อความหมายในการดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางการศึกษา
3. หน้าที่ในฐานะผู้ให้วิชาการและการบริหาร จะต้องเป็นผู้ทรงทางวิชาการ เป็นผู้ได้รับการฝึกอบรม มีความชำนาญในวิชาชีพ มีทักษะในความสัมพันธ์ สามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจวัตถุประสงค์ หลักการทางการศึกษา ประชาสัมพันธ์ผลความสำเร็จก้าวหน้าของโรงเรียนสู่ประชาชน
4. การประเมินผล จะต้องประเมินผลความสำเร็จก้าวหน้าของงานที่ปฏิบัติว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ ครูต้องการให้มีการประเมินผลงานกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้น ในขณะเดียวกันศึกษานิเทศก์ก็ต้องถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องประเมินผลงานของตนเองเหมือนกัน¹

ไมเนอร์ เจ กวินน์ (Minor J. Gwynn) ได้กล่าวว่า หน้าที่ความรับผิดชอบของศึกษานิเทศก์ที่ถือว่าเป็นหลักสำคัญ 3 ประการ คือ

1. ความรับผิดชอบในการให้ความช่วยเหลือครู เป็นรายบุคคล
2. ความรับผิดชอบในด้านการประชาสัมพันธ์และช่วยให้บริการด้านการสอนของครูให้เป็นไปอย่างไต่ผลที่สุด

¹ Robert C. McKean and H.H. Mills, The Supervisor, (Delhi : Prentice-Hall, 1965), pp. 99-101.

3. ความรับผิดชอบในฐานะวิทยากรของศึกษาธิการ และผู้บริหารการศึกษา ในระดับอื่น ๆ และทำหน้าที่อบรมครูประจำการ เสนอแผนโครงการศึกษาให้แก่ครู และประชาชนไ้ทราบทั่วกัน¹

สุพิชญา ชีระกุล และวิจิตร ชีระกุล อ่างอิง สายหยุด จำปาทอง
ได้จำแนกงานของศึกษานิเทศก์ออกเป็นหมวดหมู่ ดังนี้คือ

1. เกี่ยวกับครู
 - 1.1 ช่วยจัดปฐมนิเทศครูใหม่
 - 1.2 ช่วยครูใหม่ในการปฏิบัติงาน
 - 1.3 ช่วยครูตามที่ขอรองมา
 - 1.4 เปิดโอกาสให้ครูได้พบปะอยู่เสมอ
2. เกี่ยวกับหลักสูตร
 - 2.1 ส่งเสริมให้ครูศึกษาหลักสูตร ประมวลการสอนให้เข้าใจ
 - 2.2 ส่งเสริมให้ครูทำประมวลการสอนและบันทึกการสอนร่วมกัน
 - 2.3 ส่งเสริมให้ครูปรับปรุงหลักสูตรและประมวลการสอน
 - 2.4 ส่งเสริมให้ครูใช้ทรัพยากรในห้องเรียนให้มากที่สุด สำหรับการปรับปรุงหลักสูตร
3. เกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน
 - 3.1 แนะนำให้ครูทราบถึงอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ และพอสามารถจัดหาได้และให้ใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด
 - 3.2 พยายามจัดบริการเกี่ยวกับอุปกรณ์เท่าที่สามารถทำได้
 - 3.3 ส่งเสริมให้ครูผลิตอุปกรณ์อย่างง่าย ๆ เท่าที่จะทำได้

3.4 ส่งเสริมให้ครูใช้ทรัพยากรในห้องเรียนให้เป็นประโยชน์ในการ
เรียนการสอน

4. เกี่ยวกับการปรับปรุงงานวิชาชีพของครู
 - 4.1 ส่งเสริมให้ครูสังเกตการสอนของกันและกันและของโรงเรียนอื่น
 - 4.2 ร่วมปรึกษากับครูเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอน
 - 4.3 ส่งเสริมให้ครูเข้าอบรมสัมมนา
 - 4.4 ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ทันสมัยอยู่เสมอ
5. เกี่ยวกับการทำงานร่วมกัน
 - 5.1 ส่งเสริมให้ครูวางแผนการเรียนการสอนร่วมกัน
 - 5.2 ส่งเสริมให้ครูทำงานร่วมกับผู้ปกครองหรือบุคคลอื่น ๆ ในการ

ปรับปรุงโรงเรียน

6. เกี่ยวกับการค้นคว้าทดลอง
 - 6.1 ส่งเสริมให้ครูทดลองสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ เช่น วิธีสอน
 - 6.2 ส่งเสริมให้ครูค้นคว้าอยู่เสมอ
 - 6.3 ส่งเสริมครูในทุก ๆ ด้านเพื่อที่จะได้ทำการค้นคว้าทดลองได้

สะดวก¹

บุญส่ง จิระวุฒิ ได้เสนอความคิดว่า ศึกษานิเทศก์มีหน้าที่ช่วยเหลือ
โรงเรียนคานวิชาการ และคานบริหาร เป็นที่ปรึกษาของกรมวิชาการ เป็นสื่อสัมพันธ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹สุทธิญา ชีระกุล และวิจิตร ชีระกุล, เอกสารประกอบการเรียนวิชา
การบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษา (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2519): 47-48. (โรเนียว)

ระหว่างฝ่ายวิชาการกับฝ่ายบริหาร ช่วยอบรมครู และวิจัย¹

วินัย เกษมเศรษฐ์ กล่าวถึงหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ในประเทศไทยว่า

1. หน้าที่ในเทศ และวิจัย

1.1 วางแผน สํารวจ วิจัย แนะนำและประเมินผลโครงการการศึกษา

1.2 แนะนำการสอน

1.3 แนะนำและส่งเสริมกิจกรรมการทดลองและวิจัยของโรงเรียนและ

สถาบันอื่น ๆ

1.4 วางแผน นำแผนไปปฏิบัติและประเมินผลของกรณีเทศ

1.5 พิจารณาเรื่องเกี่ยวกับการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

2. หน้าที่แนะนำนักเรียน

2.1 กิจกรรมการเรียนของนักเรียนและแนะนำในชีวิตของนักเรียน

2.2 วัสดุอุปกรณ์การสอน

2.3 ทุนการศึกษา

3. หน้าที่วิจัยศึกษา

3.1 นำอุดมการณ์ของแผนการศึกษาชาติไปปฏิบัติ

3.2 จัดการศึกษาป้องกันลัทธิคอมมิวนิสต์

3.3 การศึกษาจริยธรรมและขนบธรรมเนียม

3.4 การดูแลนักเรียนเกาหลีในต่างประเทศ

4. หน้าที่พัฒนาชุมชนใหม่

4.1 วางแผน ส่งเสริม นำไปปฏิบัติและนิเทศโครงการชุมชนใหม่ ๆ

4.2 วิเคราะห์และประเมินผลโครงการ

¹บุญส่ง จิระวุฒิ, "งานคํานการนิเทศการศึกษา," คู่มือนิเทศการศึกษา

(พระนคร : หน่วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา, 2514), หน้า 25-26.

4.3 พิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาชุมชน ภาคต่าง ๆ ในประเทศ¹

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ได้กำหนดหน้าที่ของศึกษานิเทศก์
ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา พ.ศ. 2519
มีดังนี้

1. นิเทศการสอนและบริหารงานวิชาการหรือเป็นที่ปรึกษาทางวิชาการ
ในสถานศึกษาที่อยู่ในขอบเขตความรับผิดชอบ
2. ตรวจสอบหรือควบคุมสถานศึกษาในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่
กฎหมายระบุไว้
3. ศึกษา ทดลอง วิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนงานด้าน
วิชาการ ตลอดจนการบริหารการศึกษา
4. พิจารณาและพัฒนาหลักสูตร แบบเรียน หนังสือประกอบการเรียน
การสอนให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน
5. จัดทำคู่มือครู เอกสารทางวิชาการ และวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน
6. ปรับปรุง ส่งเสริมคุณภาพของการเรียนการสอนและการบริหารการศึกษา
โดยใช้นวัตกรรมทางการศึกษาต่าง ๆ
7. จัดประชุม อบรม สัมมนา ครูอาจารย์หรือผู้บริหารการศึกษา เพื่อ
ส่งเสริมงานด้านวิชาการ
8. ประเมินผลงานทางด้านวิชาการ
9. เสนอแนะและให้คำปรึกษาทางวิชาการแก่กรมสามัญศึกษา

¹วินัย เกษมเศรษฐ์, "บทบาทและหน้าที่ของศึกษานิเทศก์," ประมวล
บทความการนิเทศการศึกษา ปี 2521 (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2521),
หน้า 111.

10. งานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย¹

จากการศึกษาบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ ตามแนวความคิดของนักการศึกษาทั้งหลาย พอสรุปได้ คือ ศึกษานิเทศก์จะต้องทำหน้าที่ในการแนะนำช่วยเหลือพัฒนาครูให้ดำเนินการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยจะต้องให้คำแนะนำช่วยเหลือในด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การแนะนำเลือกสรรบุคคลากรเข้าสอน การอำนวยความสะดวกและบริการด้านวัสดุอุปกรณ์ การอบรมประจำการ การวิจัยค้นคว้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน การผลิตและเผยแพร่เอกสารประกอบการสอน และการประเมินผล นอกจากนี้ ศึกษานิเทศก์ยังจะต้องมีบทบาททางด้านความเป็นผู้นำ ราชการวางแผนงาน ราชการประสานงาน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ราชการทำงานร่วมกันเป็นทีม เป็นต้น

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา

การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเริ่มมีในประเทศไทยตั้งแต่สมัยของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวจนถึงปัจจุบัน ความมุ่งหมายในการเรียนการสอนก็แตกต่างกันไปตามกาลสมัย ตามความต้องการและตามความจำเป็นของสังคมในขณะนั้น ดังที่ วัชรีย์ นันทวิสัย กล่าวไว้ในสมัยแรก คนไทยเรียนภาษาอังกฤษเพื่อมิให้เสียเปรียบเวลาติดต่อกับฝรั่งจึงต้องใช้ครูผู้เป็นเจ้าของภาษาเป็นผู้สอน ต่อมาความมุ่งหมายเปลี่ยนไป เป็นให้สามารถเขียนภาษาอังกฤษติดต่อกับชาวต่างประเทศได้ การสอนจึงเน้นหลักไวยากรณ์ แพล อ่าน และคัดเขียนลายมือ เป็นต้น²

¹หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา พ.ศ.2519 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2519): 4-5.

²วัชรีย์ นันทวิสัย, "จุดประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2502), หน้า 3.

หลักสูตรพุทธศักราช 2503 ได้กำหนดความมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไว้ว่า "เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษว่า เป็นภาษาสำหรับการติดต่อระหว่างชาติ เป็นสื่อกลางในการเรียนรู้วิชาการทั้งหลาย เป็นพื้นฐานในการศึกษาขั้นต่อไป และเพื่อเพิ่มความรู้อย่างกว้างขวางเกี่ยวกับวัฒนธรรม วรรณคดีของชนชาติที่เป็นเจ้าของภาษา ตลอดจนมีความรู้ในทักษะทั้งสี่ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนตามควรแก่ระดับชั้น"¹ ควบคู่กัน การจัดสภาพการเรียนการสอนจึงเน้นการพัฒนาทักษะทั้งสี่ควบคู่ไปกับองค์ประกอบ 3 ประการของภาษาคือระบบเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ นักเรียนทุกคนต้องเรียนวิชาต่างๆ เหมือนกันหมด ภาษาอังกฤษจึงเปรียบเสมือนวิชาบังคับ ไม่ว่าเด็กคนนั้นจะสนใจวิชาภาษาอังกฤษหรือไม่

ต่อมาในหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2518 ได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก² เพราะจากสภาพการเรียนการสอนที่ผ่านมา ได้ชี้ให้เห็นว่าการบังคับให้เด็กเรียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศโดยไม่สมัครใจนั้นย่อมบรรลุผลได้ยากมาก ดังนั้นความจำเป็นจะต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับจึงได้มีการเปลี่ยนแปลง

ใน พ.ศ. 2521 ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อปรับปรุงการศึกษาให้ดีขึ้นให้ทันและสอดคล้องเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงตามสภาพแวดล้อมของสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ

¹ กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2504), หน้า 9-13.

² กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 เล่มที่ 1 (กรุงเทพมหานคร : แผนกช่างพิมพ์โรงเรียนสารพัดช่างพระนคร, 2518), หน้า 3.

และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ทั้งที่ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร กล่าวว่า "หลักสูตรเก่านั้นเหมาะสำหรับการดำรงชีวิตในยุคนั้น แต่เมื่อกำลังถึงสภาพการดำรงชีวิตในปัจจุบันแล้ว เนื้อหาสาระและประสบการณ์ที่จะจกให้เด็กนั้นควรจะมีประโยชน์สำหรับการดำรงชีวิตมากขึ้น ไม่ควรจัดการศึกษาให้เด็กเรียนเพื่อมุ่งศึกษาต่อแบบนั้นไต่คARAMAK เกินไป เพราะนิคหลักปรัชญาการศึกษาที่ว่า การศึกษา เพื่อชีวิตและสังคม"¹

จุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521 มีดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้สำรวจและพัฒนาความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองในคาบภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้มีความรู้และทักษะเบื้องต้นในการใช้ภาษาอังกฤษอันจะเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีพ
3. เพื่อให้มีความรู้และทักษะเบื้องต้นในการใช้ภาษาอันจะเป็นพื้นฐานในการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษในระดับสูงขึ้นไป
4. เพื่อให้รู้วิธีการเรียนรู้ มีนิสัยในการใฝ่หาความรู้และทักษะต่อไป
5. เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในวัฒนธรรมของประเทศอื่น อันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน²

ใน พ.ศ.2524 ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงต่อเนื่องจากหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

¹สวัสดิ์ สุวรรณอักษร, "ผู้ปกครองกับหลักสูตรใหม่" ประชาศึกษา, 9(8) มีนาคม 2521, หน้า 13-14.

²กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ฉบับแก้ไขครั้งที่ 1 (กรุงเทพมหานคร : จงเจริญการพิมพ์, 2520), หน้า 23-30.

จุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
พุทธศักราช 2524 มีดังนี้

1. ให้มีพัฒนาการในด้านความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อสารอย่างถูกต้องและเหมาะสมตามกาลเทศะ
2. เพื่อฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนให้ใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน ในงานอาชีพและการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ตามวัยและศักยภาพของผู้เรียน
3. ให้มีพัฒนาการในการอ่าน และการฟัง เพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม อยู่เสมอและเพื่อพัฒนาความรู้สึกนึกคิด
4. เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาอันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน¹

เมื่อพิจารณาถึงโครงสร้างหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 แล้ว จะเห็นว่า เป็นหลักสูตรที่คำนึงถึงเอกัตถุบุคคลรวมทั้งความแตกต่างในศักยภาพเป็นหลักสูตรที่เน้นให้เด็กมีความรู้พื้นฐานเพียงพอต่อการไปประกอบอาชีพ ตามความถนัดและความสนใจหรือเพื่อเป็นความรู้พื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อ มุ่งเน้นการพัฒนาบุคลิกภาพและเปิดโอกาสให้เด็กสามารถศึกษาหาความรู้และทักษะ หรือความชำนาญจากแหล่งวิทยาการและสถานประกอบการต่าง ๆ ในท้องถิ่นของตนได้² หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษที่เปลี่ยนแปลงใหม่นี้จะมีหลายรายวิชาทำนองเดียวกับหลักสูตรโรงเรียนมัธยมแบบประสม วิชาภาษาอังกฤษจะไม่เป็นรายวิชาบังคับเรียนอีกต่อไป แต่จะเป็นรายวิชาเลือกในหมวดภาษาต่างประเทศ ให้เด็กเลือกเรียนได้ตามความรู้ ความสามารถ ความสนใจและจุดมุ่งหมายในการศึกษาของเด็กเองว่าจะเรียนเพื่อ

¹ กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2525), หน้า 40.

² สวัสดิ์ สุวรรณอักษร, "ผู้ปกครองกับหลักสูตรใหม่" ประชาศึกษา 9(8) มีนาคม 2521, หน้า 15.

ศึกษาต่อหรือเพื่อการประกอบอาชีพหลังจากที่ศึกษาหลักสูตรจนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแล้ว สำหรับหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 นั้น กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกตามความถนัด ความสามารถ และความสนใจของนักเรียนเช่นกัน โดยโรงเรียนอาจจะจัดให้เป็นวิชาเลือกตามแผนการเรียนหรือวิชาเลือกเสรีก็ได้ เพราะหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษได้กำหนดรายวิชาไว้ให้เลือกอย่างกว้างขวางทั้งทางคำอ่านและสำเนียง ทั้งนี้เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนที่เรียนเพื่อประกอบอาชีพ เพื่อให้เป็นวิชาการพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และเพื่อให้ความรู้เพียงพอในการฝึกฝนทักษะทางคำอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน หลักสูตรจะมุ่งเน้นการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมตามกาลเทศะ โดยอาศัยการฝึกฝนทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน ทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในวัฒนธรรมและชีวิตความเป็นอยู่ของชนชาติเจ้าของภาษาเพื่อความเข้าใจอันดีต่อกัน

แม้ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยได้เริ่มมานานแล้วก็ตาม ในปัจจุบันนี้ สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาต้นก็ยังคงประสบปัญหาต่างๆประการ ดังที่ สำออง หิรัญบุรณะพิณฑ โคกกล่าวไว้ ครูสอนภาษาอังกฤษต้องประสบปัญหาในการสอนนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่เท่ากันจากระดับประถมศึกษา สื่อการเรียนที่ดีและสมบูรณ์จึงจะพอช่วยครูแก้ปัญหาได้ จำนวนนักเรียนในห้องเรียนมีมากเกินไป ความสนใจและเวลาที่ครูจะให้ต่อนักเรียนย่อมมีน้อย ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกน้อยตามไปด้วย การสอนโดยทั่วไป ครูเป็นศูนย์กลางของการเรียนคือ นอกจากครูจะเป็นผู้สอน เป็นแบบให้นักเรียนฝึกตามและเป็นผู้ตรวจความแม่นยำถูกต้องในการใช้ภาษาของนักเรียนแล้ว ครูยังเป็นผู้กำหนดว่านักเรียนทั้งห้องควรจะพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน ตามอัตราการพัฒนาที่ครูจะเป็นผู้กำหนด นักเรียนทั้งห้องจึงต้องเรียนบทเรียนเดียวกัน ทำแบบฝึกหัดเดียวกัน พร้อมกับทั้งห้องกับครู การสอนแบบนี้ นอกจากจะทำให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกได้น้อยแล้ว ยังเป็นการบังคับให้นักเรียนต้อง "ก้าว" ไปพร้อม ๆ กัน โดยไม่คำนึงถึงความถนัดของผู้เรียน อันทำให้เกิดปัญหาคือเด็กอ่อนก็เป็นปมค้อยว่าเรียนสู้เพื่อนคนอื่น ๆ ไม่ได้ ส่วนเด็กเก่งก็

ถูกบังคับด้วยบทเรียนและวิธีการสอนของครูหรือเพื่อน ๆ ผลที่ตามมาคือความ
เบื่อหน่ายในบทเรียนของนักเรียนกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่ง วิธีการสอนที่ใช้ครูเป็น
ศูนย์กลางของบทเรียน สื่อการเรียนที่ใช้จึงจำเป็นต้องมีรูปแบบเดียวกัน เพื่อ
ความสะดวกในการสอนของครู ถ้านักเรียนใช้หนังสือเล่มใดทีหนึ่งห้อง ครูก็ใช้หนังสือ
เล่มนั้นด้วย รูปแบบของอุปกรณ์จึงมักจะซ้ำซากนักเรียนมีความรู้สึกว้าหนังสือแต่ละบท
ก็เหมือน ๆ กัน ชั่วโมงการสอนภาษาอังกฤษก็คล้าย ๆ กัน คือฟังครูอธิบาย ทำ
แบบฝึกหัด ทตรวจ แก่ บรรยายภาคที่เจื่อยซาเช่นนี้ย่อมจะไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ของ
นักเรียน นอกจากนี้ยังขาดการฝึกนักเรียนให้รู้จักรับผิดชอบ มีวินัย เสียสละ และ
สามารถทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งในจุดมุ่งหมายรวมของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
พุทธศักราช 2521 โครระบุไว้ชัดเจน¹

สำหรับคารเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใน
ปัจจุบันนี้ สุนันทา คุรงค์พันธ์ ใกล้เคียงความนึกเห็นของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ
เกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอน พบว่า ครูส่วนใหญ่ต้องการเข้ารับการอบรม
เข้าร่วมประชุมและสัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย พ.ศ.2524 ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งวิชาอื่น ๆ หรือหนังสืออุเทศ
สำหรับการค้นคว้าเนื้อหาวิชาเพิ่มเติม ต้องการเทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ เพื่อเร้าความ
สนใจผู้เรียนให้สอดคล้องกับทักษะการฟังและพูด ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการจัด
กิจกรรมการเรียนการสอนเสริมทักษะทั้ง 4 คือฟัง พูด อ่าน และเขียน ต้องการ
เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการผลิตและใช้สื่อการเรียน ต้องการขอทดสอบหรือคำแนะนำ
ในการจัดทำข้อสอบมาตรฐาน ต้องการให้มีกรณีศึกษิตตามผลและประเมินผลการใช้
หลักสูตรอย่างจริงจังและนอกจากนี้ยังต้องการให้มีการจัดสัมมนาเกี่ยวกับปัญหาการเรียน

¹สาออง นริฎบุรณะพิณฑ, "สภาพการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมต้น,"
สื่อการเรียนการสอนแบบเอกัภาพ (เอกสารประกอบการบรรยายหมายเลข 2/2527
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร), หน้า 1-2.

การสอนและการอบรมให้ความรู้แก่ครู เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทางภาษาเป็นประจำจากศึกษานิเทศก์ หรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง¹

จากผลการประชุมของสมาคมไทยทีซอล (Thai / TESOL) เรื่อง "ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยกับหลักสูตรภาษาอังกฤษและแนวโน้มในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสร้างคลังข้อสอบ" สรุปว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมปลายมิได้ให้ความสนใจกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2524 ในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากครูมักจะยึดถือการเรียนเป็นหลักโดยมิได้หากิจกรรมเสริมที่จะเติมในส่วนที่มิได้มีปรากฏในหนังสือเรียน จากการวิเคราะห์ข้อสอบเรียนในระดับนี้ปรากฏว่า หนังสือเรียนยังมีข้อบกพร่องอยู่มาก ในด้านการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิด แก้ปัญหา ลำดับความคิด วิเคราะห์และวิจารณ์ หนังสือเรียนมิได้เอื้อต่อแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นครูสอนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาแนวการวัดผลและการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารให้เข้าใจอย่างถ่องแท้²

กล่าวโดยสรุป จะเห็นว่าหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอยู่ตลอดเวลาตามสภาพความจำเป็นของสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ในขณะนั้น จึงทำให้สภาพการเรียน การสอนภาษาอังกฤษทั้งในค่านทฤษฎีและการปฏิบัติ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย ลักษณะที่สำคัญที่สุดของการเปลี่ยนแปลงนี้ได้แก่ จุดมุ่งหมายของการเรียนซึ่งเปลี่ยนเป็นเน้นถึงความหมายของสิ่งที่เรียนและความสามารถ

¹สุนันทา คุรงค์พันธ์, "ความคิดเห็นของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในเขตการศึกษา 12 เกี่ยวกับความตกลงการนิเทศการสอน ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527), หน้า 92-97.

² Thai/ TESOL, "Test Construction and Test Bank for Upper Secondary English Programme," Thai/ TESOL's Occasional Papers (Bangkok : Aksorn Charoentat Ltd., and Macmillan Press Ltd., 1984), 1:1.

ในการสื่อสารทางภาษา ผลของการเปลี่ยนแปลงนี้มีผลกระทบต่อบทบาทของครู การจัดชั้นเรียน สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียน ทั้งนี้ ศึกษานิเทศก์จึงมีบทบาทสำคัญในการที่จะช่วยเหลือให้คำแนะนำครูสอนในการจัดการเรียนการสอนใหม่บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรที่กำหนด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ ได้มีนักวิจัยทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศทำการวิจัยไว้มากพอสมควร ซึ่งจะชกกล่าวโดยสรุปดังนี้

งานวิจัยในประเทศไทย

ก. เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ใน พ.ศ.2512 บุญชาติ เพ็งพินิจ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปีการศึกษา 2511" สรุปผลการวิจัยได้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ได้ผลดีนั้น การเตรียมครูเป็นสิ่งสำคัญมาก ครูจะต้องได้รับการฝึกอบรมทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ เพื่อทำการสอนโดยเฉพาะ นอกจากนี้เครื่องมือต่าง ๆ ที่ครูจะนำมาใช้เพื่อให้บรรลุผลดังที่ต้องการ ต้องจัดเตรียมให้พร้อม เพราะถ้าขาดแล้ว อาจเป็นอุปสรรคสำคัญที่ครูไม่สามารถจะบรรลุจุดหมายปลายทางที่ต้องการได้¹

ใน พ.ศ.2513 ชุมพล ปานเกตุ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สัมฤทธิผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล" พบว่า

¹บุญชาติ เพ็งพินิจ, "การศึกษาปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปีการศึกษา 2511" ปรินตงานนิตยสารศึกษามหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2512), หน้า 98-102.

จำนวนปีและสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษไม่เกี่ยวข้องกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ
 เล็กเล็ก ๆ ยังไม่เข้าใจภาษาของคนคือพอ เมื่อต้องเรียนภาษาอื่น ซึ่งมีโครงสร้างที่
 แตกต่างกับภาษาไทยมาก ย่อมทำให้เกิดความสับสน เลยใช้โครงสร้างของสองภาษา
 ประปนกัน เรื่องนี้จึงเป็นปัญหาที่ถกเถียงกันในหมู่นักการศึกษาอยู่ว่า ควรสอนภาษาอังกฤษ
 ตั้งแต่เล็กหรือไม่¹

ใน พ.ศ.2514 สุรินทร์ ทองสิงห์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจ
 ปัญหาซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5
 ของโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดสุโขทัย" พบว่า อุปสรรคบางอย่างโรงเรียนมีแล้ว แต่
 ครูภาษาอังกฤษไม่มีโอกาสใช้ เช่น เครื่องรับวิทยุ ซึ่งกรมสามัญศึกษาจัดหาไปให้เพื่อ
 รับรายการภาษาอังกฤษจากสถานีวิทยุศึกษา ส่วนเครื่องบันทึกเสียง สำหรับฝึกการฟัง
 และพูดภาษาอังกฤษ ครูภาษาอังกฤษไม่มีโอกาสใช้ เพราะโรงเรียนนำไปใช้เพื่อ
 ประโยชน์อย่างอื่น โรงเรียนมีห้องสมุดขนาดใหญ่ มีหนังสือภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมาก
 แต่ทางโรงเรียนไม่สามารถจัดบริการห้องสมุดให้แก่แก่นักเรียนได้เต็มที่ เพราะบรรณารักษ์
 ห้องสมุดมีชั่วโมงสอนเท่ากับครูคนอื่น ๆ และนักเรียนมีชั่วโมงเรียนตลอดวัน จึงมีโอกา
 สศึกษาหาความรู้ในห้องสมุดได้น้อยมาก เพราะห้องสมุดจะเปิดเพียงเวลาจำกัด²

ใน พ.ศ.2516 ปริญญา หงส์นาค ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชา
 ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีวิทยา" พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยอมรับว่า

¹ชุมพล ปานเกตุ, "สัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชามัธยม
 ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513), หน้า 53-56.

²สุรินทร์ ทองสิงห์, "การสำรวจปัญหาซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ของโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา
 2514" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2514), หน้า 67-70.

อุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน เนื่องจากตัวของนักเรียนเองและ
 อันดับรองลงมาคือ ครูผู้สอน เช่น ครูไม่ค่อยเตรียมการสอน ไม่ใช่อุปกรณ์ ไม่จัด
 กิจกรรมประกอบการสอน ไม่ค่อยศึกษาคำถาม หรือวิธีฝึกทักษะความสามารถ
 ของนักเรียน ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ครูควรได้รับการอบรมให้ทราบถึงวิธีการสอน
 แบบใหม่ ๆ และการสอนภาษาอังกฤษเพื่อฝึกทักษะทั้งสี่ด้าน ครูควรให้โอกาสแก่นักเรียน
 ในการตอบสนอง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมและควรฝึกทักษะการฟัง-พูด ของนักเรียน
 ให้มากกว่าเดิม เช่น อาจใช้เครื่องบันทึกเสียง หรือแผ่นเสียงภาษาอังกฤษช่วยใน
 การสอน¹

ใน พ.ศ.2521 จันตรี คุปตะวาทีน ได้วิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของ
 ครูภาษาอังกฤษทอปัญหาการสอนระดับประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรม
 สามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร" พบว่าครูภาษาอังกฤษควรศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ
 เพิ่มเติมอยู่เสมอ เอาใจใส่ในเรื่องการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษและจัดกิจกรรม
 เสริมการสอนให้มากขึ้น ส่วนผู้บริหารการศึกษาควรให้การสนับสนุนครูภาษาอังกฤษ
 ทั้งในด้านการวิชาการและวิธีสอน พิจารณาความสามารถและความสนใจของครูผู้สอน
 ก่อนที่จะจัดให้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และควรจัดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์และ
 วัสดุต่าง ๆ ที่ใช้ทำอุปกรณ์ให้มากที่สุด²

¹ปรียา หงส์นาค, "ปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 โรงเรียนสตรีวิทยา ปีการศึกษา 2516" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516), หน้า 80.

²จันตรี คุปตะวาทีน, "ความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษทอปัญหาการสอน
 ระดับประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร"
 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต) แผนกวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2521), หน้า 40.

ใน พ.ศ.2522 มณีรัตน์ อมรกุล ใ้ทำวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" พบว่า

1. ผู้บริหารควรกำหนดนโยบายที่แน่นอนและเด่นชัดในเรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งวัตถุประสงค์และหลักสูตรให้แน่นอน เตรียมการการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด จัดเนื้อหาวิชาให้สัมพันธ์กับแผนกวิชาของผู้เรียนและจัดผู้สอนที่มีความสามารถทั้งในด้านทักษะการใช้ภาษาและมีความรู้ในเนื้อหาวิชาของแผนกนั้น ๆ พยายาม ควรเปิดหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษาหลายหลักสูตรโดยการพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้นิสิตผู้สนใจได้เลือกเรียน

2. ผู้สอนควรจัดเนื้อหาให้สัมพันธ์กับแผนกวิชาของผู้เรียน เน้นความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่าน หรือทักษะบางอย่างตามความจำเป็นที่จะใช้ของแต่ละแผนกวิชา เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่สอนและที่นำมาทดสอบควรมีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน อาจจัดคำวาทหรือเอกสารประกอบให้นิสิตบ้างตามความจำเป็น ไม่ควรจัดกลุ่มผู้เรียนในแต่ละชั้นให้มีจำนวนมากเกินไป ควรจัดสอนซ่อมเสริมแก่นิสิตที่เรียนอ่อน ควรจัดข้อทดสอบให้มีลักษณะปนกันหลายแบบด้วย¹

ใน พ.ศ.2524 นพมาศ รัตนปริศากุล ใ้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของครูภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร" ท่อสรุปผลได้ดังนี้

1. มณีรัตน์ อมรกุล, "ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิตศึกษาด้านนิเทศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522), หน้า 62.

1. เกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนรัฐบาลเริ่มสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นประถมปลาย ในขณะที่โรงเรียนราษฎร์เริ่มสอนระดับชั้นประถมต้น ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ มีปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร แต่มีการประชุมกันภายในหมวดวิชาเป็นครั้งคราวเท่านั้น ครูโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาเตรียมการสอนเป็นบทเรียน เวลาสอนพูดภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ และใช้วิธีสอนแบบให้กฎเกณฑ์ หลังจากที่นักเรียนเข้าใจแล้ว ครูโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษา และประถมศึกษาเตรียมการสอนเป็นรายสัปดาห์ และใช้วิธีสอนแบบให้กฎเกณฑ์ที่หลังเช่นกัน แต่ใช้ภาษาอังกฤษเท่า ๆ กับภาษาไทยในขณะที่สอน สำหรับครูโรงเรียนรัฐบาลระดับประถมศึกษาเตรียมบทเรียนเป็นรายสัปดาห์ ใช้วิธีสอนแบบให้นักเรียนได้ฝึกปากเปล่า โดยใช้ภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทยในขณะที่สอน ส่วนการฝึกครูภาษาอังกฤษทั้งหมดใช้วิธีฝึกหลาย ๆ แบบโดยละเอียดทุกระดับความสามารถไว้ด้วยกัน และเน้นสอนทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ตามลำดับ ครูใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนน้อยครั้ง ถ้าใช้อุปกรณ์ครุภัณฑ์มีใช้บัตรคำ แผนภูมิ และรูปภาพ เนื่องจากขาดแคลนอุปกรณ์ หรือไม่มีเวลาเตรียมอุปกรณ์ การจัดกิจกรรมก็ทำเป็นครั้งคราวเท่านั้น ส่วนการวัดผล จะทำเมื่อจบแต่ละบทเรียน ในขณะที่สอน ครูพบว่านักเรียนสนใจเรียนและสนุกกับบทเรียนมาก แต่ก็ไม่ทุกครั้ง เนื่องจากจำนวนนักเรียนในชั้นหนึ่ง ๆ มีมากเกินไป อันเป็นสาเหตุหนึ่งของปัญหาของครู และปัญหาสำคัญอีกปัญหาหนึ่ง คือ ครูไม่มีเวลาพอที่จะจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้นักเรียนได้ วิธีแก้ปัญหในการสอนที่ครูส่วนใหญ่ปฏิบัติมากที่สุด คือ ถามเพื่อนร่วมงาน แต่ครูโรงเรียนรัฐบาลระดับประถมศึกษา มักหาหนังสืออ่าน แก้ปัญหาเอง นอกจากนี้ ครูภาษาอังกฤษได้เพิ่มพูนประสิทธิภาพของตนเอง โดยการหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือและแหล่งวิทยากรต่าง ๆ อีกด้วย

2. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ครูภาษาอังกฤษทั้งระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษา ได้เสนอแนะว่า เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ จำนวนคาบที่สอนของครูและ

จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนต้องไม่มากเกินไป นอกจากนี้ ยังเห็นว่าเด็กควรเริ่มเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา และควรจะต้องใช้ครูที่มีความรู้ความสามารถ ทั้งทางด้านวิชาการ วิชาครู ตลอดจนจิตวิทยา เป็นตัววางพื้นฐานให้แก่เด็ก ครูต้องปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาให้แก่เด็กก่อน เพื่อให้เด็กเกิดแรงจูงใจพร้อมที่จะเรียน ทั้งนี้หลักสูตรต้องเหมาะสม โดยครูต้องศึกษาหลักสูตรและความมุ่งหมายของหลักสูตร และจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ควรสอนเน้นทักษะฟัง-พูด ให้มากขึ้น เพื่อให้เด็กนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ๆ และที่สำคัญที่สุด คือควรมีสุนัขยอุปการณ์ให้ครูได้ใช้บริการได้โดยสะดวก¹

ใน พ.ศ. 2525 ชีรพงศ์ แก่นอินทร์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาและความต้องการเพื่อปรับปรุงการสอนของครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ" ปรากฏผลดังนี้

สถานภาพทั่วไปเกี่ยวกับตัวครู ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนมากมีวุฒิอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และไม่ได้เลือกวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นวิชาเอก ส่วนมากเป็นหญิง มีอายุระหว่าง 25-29 ปี อายุราชการส่วนใหญ่ระหว่าง 1-5 ปี และมีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษระหว่าง 1-3 ปี ชั่วโมงสอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษของครูส่วนมากระหว่าง 6-10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์และสอนรวมกับวิชาอื่นด้วย 20-24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ครูส่วนมากรู้สึกชอบ สมัครใจสอนภาษาอังกฤษเอง แสวงหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองจากตำราและเห็นว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นสิ่งจำเป็น

ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูที่อยู่ในระดับมาก คือ ปัญหาเด็กเรียนไม่มีโอกาสฟังเสียงเจ้าของภาษาอย่างพอเพียง และปัญหาการส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง

¹ในพจนานุกรม รัตนปริศนาคุณ, "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของครูภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า ๑-๑.

ปัญหาการวัดผลคือ การขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์สำหรับใช้สร้างแบบทดสอบ และครูขาดความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ อันเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างแบบทดสอบ

ปัญหาการใช้อุปกรณ์การสอนคือ การขาดแคลนงบประมาณ สำหรับการจัดหา และจัดทำอุปกรณ์การสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขาดแคลนอุปกรณ์การสอน เทปบันทึกเสียง เป็นปัญหามาก

ปัญหาจากตัวนักเรียนคือ สำเนียงภาษาถิ่นของนักเรียนเพิ่มปัญหาในการฝึกออกเสียง

โดยทั่วไปแล้วไม่มีปัญหาจากผู้ปกครองนักเรียน

ในด้านความต้องการของครูผู้สอนส่วนมาก ต้องการแบบทดสอบมาตรฐาน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ครูสอนภาษาอังกฤษควรจะแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอและควรจัดให้มีการอบรมครูภาษาอังกฤษเป็นระยะ ๆ¹

ใน พ.ศ.2527 สุนันทา คุรุภัณฑ์ คุโฑทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในเขตการศึกษา 12 เกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524" พอสรุผลได้ดังนี้

ความคิดเห็นของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในเขตการศึกษา 12 เกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนในคานต่าง ๆ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 มีดังนี้คือ

1. คานหลักสูตร โดยส่วนรวม/มีความต้องการการนิเทศการสอน คานหลักสูตรอยู่ในระดับมากทุกขอ สิ่งที่ครูต้องการมาก เป็นอันดับที่ 1 คือ

1. ชีรพงศ์ แก่นอินทร์, "ปัญหาและความต้องการเพื่อปรับปรุงการสอนของครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), หน้า 9.

การอบรม ประชุม สัมมนา เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

2. ค่านเนื้อหาวิชา โดยส่วนรวมมีความต้องการการนิเทศการสอน
ค่านเนื้อหาวิชา อยู่ในระดับมากทุกข้อ สิ่งที่ครูต้องการมากเป็นอันดับที่ 1 คือการ
ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งวิชาอื่น ๆ และการได้รับคำแนะนำหรือได้รับหนังสือ
อุเทศเพื่อช่วยในการค้นคว้าเนื้อหาวิชาเพิ่มเติม

3. ควนวิธีสอน โดยส่วนรวมมีความต้องการการนิเทศการสอนค่าน
เนื้อหาวิชา อยู่ในระดับมากทุกข้อ สิ่งที่ครูต้องการมากเป็นอันดับที่ 1 คือการเลือกใช้
เทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ เพื่อเร้าความสนใจเรียนรู้ให้สอดคล้องกับทักษะการฟังและทักษะ
การพูด และมีความต้องการการนิเทศการสอนอยู่ในระดับน้อยคือ การเชื่อมโยงบทเรียน
ให้สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของนักเรียน และการเชื่อมโยงบทเรียนให้สัมพันธ์กันภายใน
หมวดวิชา และให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ

4. ค่านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยส่วนรวมมีความต้องการ
การนิเทศการสอนค่านกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากทุกข้อ สิ่งที่ครู
ต้องการมาก เป็นอันดับที่ 1 คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ความรู้ทั้ง
4 ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนสัมพันธ์กัน

5. ค่านอุปกรณ์การสอน โดยส่วนรวมมีความต้องการการนิเทศ
การสอน ค่านอุปกรณ์การสอน อยู่ในระดับมากทุกข้อ สิ่งที่ครูต้องการมากอันดับที่ 1
คือ การได้รับคำแนะนำ หรือจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับการผลิตและการใช้อุปกรณ์
การสอน

6. ค่านการวัดและการประเมินผล โดยส่วนรวมมีความต้องการการ
นิเทศการสอนค่านการวัดและการประเมินผลอยู่ในระดับมากทุกข้อ สิ่งที่ครูต้องการ
มาก เป็นอันดับที่ 1 คือ การได้รับข้อทดสอบหรือได้รับคำแนะนำในการจัดทำข้อ
ทดสอบมาตรฐาน

ความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างอิสระเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอน
ในค่านต่าง ๆ ที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด

1. ค่านหลักสูตร ครูส่วนใหญ่มีความต้องการให้มีการนิเทศติดตามผล และประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างจริงจัง
 2. ค่านเนื้อหาวิชา ครูส่วนใหญ่ต้องการให้มีการจัดสัมมนาเกี่ยวกับปัญหา การเรียนการสอนและการอบรมให้ความรู้แก่ครูเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลง ต่าง ๆ ทางภาษาเป็นประจำ โดยศึกษานิเทศก์ หรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง
 3. ค่านวิธีสอน ครูส่วนใหญ่ต้องการได้รับการอบรม สัมมนาเกี่ยวกับเทคนิค วิธีสอนใหม่ ๆ
 4. ค่านกิจกรรมการเรียนการสอน ครูส่วนใหญ่ต้องการได้รับคำแนะนำ หรือสาธิตเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะการ ฟังและการพูดเพื่อสื่อสารได้ในประสบการณ์จริง
 5. ค่านอุปกรณ์การสอน ครูส่วนใหญ่ต้องการได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับ การกระตุ้นให้ยูเรียนคิดริเริ่มทำอุปกรณ์การสอนเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้มี กิจกรรมทำให้ครูมีอุปกรณ์การสอนไว้ใช้และยูเรียนภูมิใจ
 6. ค่านการวัดและการประเมินผล ครูส่วนใหญ่ต้องการได้รับคำแนะนำ ในการสร้างแบบทดสอบที่ดี ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละจุดประสงค์¹
- ช. เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์
ใน พ.ศ. 2511 บุรณยก แสงสิริกุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษา หน้าที่และความรับผิดชอบของศึกษานิเทศก์ส่วนกลางในกระทรวงศึกษาธิการ" มีจุดมุ่งหมาย

¹สุนันทา กุรงค์พันธุ์, "ความคิดเห็นของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในเขต การศึกษา 12 เกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524," หน้า ๑-๕.

เพื่อลำดับหน้าที่และความรับผิดชอบของศึกษานิเทศก์ที่ปฏิบัติอยู่จริงและความอุดมคติ
 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร 70 คน และศึกษานิเทศก์ส่วนกลาง 141 คน ผลการวิจัย
 สรุปว่า ศึกษานิเทศก์มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้

1. จัดประชุมสัมมนาและฝึกอบรมครูประจำการ
2. พัฒนาคู่มือครู หลักสูตร โครงการสอนและประมวลการสอน
3. ช่วยประสานงานระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายวิชาการ
4. สำรวจปัญหาและอุปสรรคในการนิเทศ
5. แนะนำการใช้คู่มือครู หลักสูตร โครงการสอนและประมวลการสอน
6. นำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน
7. ทราบและนิเทศตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
8. วางโครงการนิเทศการศึกษา
9. สำรวจปัญหาและอุปสรรคของการเรียนการสอน
10. ให้คำปรึกษาแก่ครูเป็นรายบุคคลและเป็นหมู่คณะ
11. ทดลองค้นคว้าเทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ
12. สังเกตการสอนของครู และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนการสอน
13. นิเทศและติดตามผลงานของศึกษานิเทศก์และครู
14. เสนอแนะการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน¹

ใน พ.ศ. 2512 ศักดิ์สุบรรณ ลังกาพิณย์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "บทบาท
 ของศึกษานิเทศก์ในทัศนะของครูที่ใ้รับการนิเทศ" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรม
 ของศึกษานิเทศก์ในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน การช่วยเหลือครู ทั้งนี้เพื่อจะทราบว่า

¹บุรุษยก แสงสิริกุล, "การศึกษาหน้าที่และความรับผิดชอบของศึกษานิเทศก์
 ส่วนกลางในกระทรวงศึกษาธิการ" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2511), หน้า 86.

ศึกษานิเทศก์ได้สร้างความปลอดภัยในพฤติกรรมของครูในเรื่องการสอนได้ก็เพียงไร และมีวิธีใดบ้างที่จะมีประสิทธิภาพกว่า หรือที่จะสามารถส่งเสริมประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์ให้ดีขึ้น กลุ่มตัวอย่างคือ ครูจาก 4 โรงเรียน คือโรงเรียน วัชรางบัว โรงเรียนวัดสุวรรณาราม โรงเรียนบางกะปิ และโรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย จำนวน 193 คน ผลการวิจัยสรุปว่า

1. เกี่ยวกับอำนาจบังคับบัญชาของศึกษานิเทศก์ในทัศนะของครูพบว่า ครู รู้สึกว่าศึกษานิเทศก์มีอำนาจบังคับบัญชาครู
2. เกี่ยวกับความคาดหวังที่จะได้รับการช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์ในทัศนะของครูพบว่า มีความเห็นแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มหนึ่งเห็นว่าศึกษานิเทศก์ช่วยในสิ่งที่ตนคาดหวังแล้ว แต่อีกกลุ่มหนึ่งเห็นว่ายังไม่ค่อยช่วยตามที่ตนคาดหวัง
3. ครูส่วนมากต้องการให้พิเศษแบบประชาธิปไตย
4. เกี่ยวกับหลักการไข่มุขสัมพันธ์และลักษณะผู้นำของศึกษานิเทศก์ในทัศนะของครูพบว่า ทั้งสองอย่างนั้นเป็นเครื่องเกอกลอยอย่างค้ำคองการนิเทศ ทำให้ครูไว้วางใจในตัวศึกษานิเทศก์
5. เกี่ยวกับฐานะทางบ้านต่าง ๆ ของศึกษานิเทศก์พบว่า มีผลกระทบกระเทือนต่อประสิทธิภาพของการนิเทศการศึกษา กล่าวคือ ถ้ามีวิทยุ ระดับการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ ความสามารถ ประสบการณ์ในการทำงาน และมีฐานะทางสังคมสูง ครูมีแนวโน้มที่จะเชื่อฟังและปฏิบัติตามมากกว่าศึกษานิเทศก์ที่มีฐานะกึ่งกลางค่า¹

ใน พ.ศ. 2520 ชัยวัฒน์ วรรณพงษ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์ในเขตการศึกษา 11" มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจการปฏิบัติงานของ

¹ สักดิ์สุบรรณ อังกาพันธ์, "บทบาทของศึกษานิเทศก์ในทัศนะของครูที่ได้รับการนิเทศ" (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2512), หน้า 121-125.

ศึกษานิเทศก์ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา พ.ศ. 2519 และปัญหาการปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์ จากกลุ่มตัวอย่าง 402 คน ประกอบด้วยศึกษานิเทศก์จังหวัด ผู้ช่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด หัวหน้าส่วนการศึกษา หัวหน้าหมวดการศึกษา ศึกษานิเทศก์จังหวัด ครูใหญ่ และครูโรงเรียนประถมศึกษาทุกสังกัดในเขตการศึกษา 11 ผลการวิจัยสรุปการปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์จังหวัดตามหน้าที่ด้านต่าง ๆ ได้ผลมาอย่างน้อยเรียงตามลำดับ ดังนี้

1. การปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายได้ผลอันดับหนึ่ง
2. การจัดประชุม อบรม สัมมนาครูอาจารย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพการเรียน การสอนและบริหารการศึกษาได้ผลเป็นอันดับสอง
3. จัดประเมินผลงานทางวิชาการได้ผลเป็นอันดับสาม
4. ปรับปรุงและส่งเสริมคุณภาพการเรียนการสอนและการบริหารการศึกษา โดยใช้แนวกรมทางการศึกษาต่าง ๆ ได้ผลเป็นอันดับสี่
5. นิเทศการสอนและการบริหารงานวิชาการหรือเป็นที่ปรึกษาทางวิชาการ แก่สถานศึกษาที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบได้ผลเป็นอันดับห้า
6. พิจารณาหรือพัฒนาหลักสูตร แบบเรียน หรือแนวการสอนให้สอดคล้องกับ สภาพปัจจุบันได้ผลเป็นอันดับหก
7. การจัดทำคู่มือครู เอกสารทางวิชาการ และอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน ได้ผลเป็นอันดับเจ็ด
8. การตรวจสอบและควบคุมสถานศึกษาในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย ได้ผลเป็นอันดับแปด
9. การเสนอแนะและให้คำปรึกษาทางวิชาการแก่กรมสามัญศึกษา ได้ผลเป็น อันดับเก้า
10. การศึกษาทดลองวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ตลอดจนบริหาร การศึกษาได้ผลเป็นอันดับสิบ¹

¹ชัยวัฒน์ วรรณพงษ์, "การปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์ในเขตการศึกษา 11" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520), หน้า 124-130.

ใน พ.ศ. 2524 นกาทิพย์ แก้วณักรังษี ได้ทำการวิจัยเรื่อง "บทบาท
ของศึกษานิเทศก์สังกัดกรุงเทพมหานคร" สรุปผลได้ว่า

1. เกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงของศึกษานิเทศก์ ทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการนิเทศ
การศึกษา ด้านการพัฒนาการเรียนการสอน ด้านการผลิตเอกสารทางวิชาการและการผลิต
สื่อการเรียนการสอน ด้านการทดลอง ค้นคว้าและวิจัยเชิงปฏิบัติ ด้านการบริหาร ด้านการ
แนะแนวการศึกษา ด้านการประสานงานและบริการต่าง ๆ และด้านการประเมินผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียนและประเมินมาตรฐานโรงเรียน เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน
ผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นแตกต่างจากความเห็นของครูใน 2 ด้าน คือ ด้านการผลิต
เอกสารทางวิชาการและการผลิตสื่อการเรียนการสอน และด้านการประเมินผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียนและประเมินมาตรฐาน ผู้บริหารโรงเรียนให้ความเห็นว่า
ศึกษานิเทศก์ได้ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง แต่ครูเห็นว่าศึกษานิเทศก์ได้ปฏิบัติอยู่ในระดับ
น้อย ส่วนด้านอื่น ๆ อีก 6 ด้าน ผู้บริหารโรงเรียนและครูเห็นว่า ศึกษานิเทศก์ได้ปฏิบัติ
อยู่ในระดับน้อย ศึกษานิเทศก์มีความเห็นว่าศึกษานิเทศก์ได้ปฏิบัติด้านการผลิตเอกสาร
ทางวิชาการและสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อีก 7 ด้าน ได้
ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

2. เกี่ยวกับบทบาทตามความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนและครูเกี่ยวกับ
การปฏิบัติของศึกษานิเทศก์นั้น ผู้บริหารโรงเรียนต้องการให้ศึกษานิเทศก์ปฏิบัติในบทบาท
ทั้ง 8 ด้าน อยู่ในระดับมาก แต่ครูต้องการให้ศึกษานิเทศก์ปฏิบัติงานในด้านการบริหาร
อยู่ในระดับน้อย และต้องการให้ปฏิบัติในด้านอื่น ๆ อีก 7 ด้าน อยู่ในระดับมาก

3. ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูเกี่ยวกับความต้องการให้
ศึกษานิเทศก์ปฏิบัติ เมื่อเปรียบเทียบกับการปฏิบัติจริงของศึกษานิเทศก์ไม่แตกต่างกัน¹

¹นกาทิพย์ แก้วณักรังษี, "บทบาทของศึกษานิเทศก์สังกัดกรุงเทพมหานคร"
(วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า 9-10.

ใน พ.ศ.2525 ศุภลักษณ์ กุหาทอง ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การปฏิบัติงานนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ สังกัดกรมสามัญศึกษาในทัศนะของผู้บริหาร ครูผู้สอน และศึกษานิเทศก์ในเขตการศึกษา 9" สรุปผลดังนี้

1. ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและศึกษานิเทศก์ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ ในด้าน นิเทศการสอนในโรงเรียน ด้านพัฒนาหลักสูตร ด้านบริหารงานทางวิชาการ ด้านศึกษา ทดลอง วิจัยและเขียนบทความทางวิชาการและด้านบริการทางการศึกษา พบว่า การปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน

2. ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และศึกษานิเทศก์ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ ในด้านต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงขัดแย้งกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ที่เป็นปัญหามากคือ ระยะเวลาที่ศึกษานิเทศก์พบกับครู เพื่อให้การนิเทศน้อยเกินไป จำนวนของศึกษานิเทศก์ต่อจำนวนครูและโรงเรียนไม่ได้สัดส่วนกัน เอกสารหลักสูตรและเครื่องมือ เครื่องใช้ในการนิเทศมีไม่เพียงพอ ครูผู้สอนไม่ได้ศึกษาเอกสารที่ศึกษานิเทศก์ผลิตขึ้น ขาดแคลนงบประมาณในการผลิตสื่อการเรียนการสอน ขาดการวางแผนงานนิเทศการศึกษาร่วมกัน และขาดการติดตามผลการปฏิบัติงานนิเทศการศึกษา¹

ใน พ.ศ. 2526 วนิกา เลิศกมลกาญจน์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดในภาคเหนือ" สรุปผลได้ดังนี้

¹ศุภลักษณ์ กุหาทอง, "การปฏิบัติงานนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์สังกัดกรมสามัญศึกษาในทัศนะของผู้บริหาร ครูผู้สอน และศึกษานิเทศก์ในเขตการศึกษา 9" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), หน้า 9-10.

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การปฏิบัติงานตามหน้าที่ของศึกษานิเทศก์นั้นผู้บริหารและศึกษานิเทศก์เห็นว่าศึกษานิเทศก์ปฏิบัติมากในทุกหน้าที่ ยกเว้นหน้าที่ต่อไปที่ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์เห็นว่าศึกษานิเทศก์ปฏิบัติน้อย คือ

- 1) การส่งเสริมการเรียนการสอนของโรงเรียนในสังกัดให้เป็นไปตามมาตรฐาน
- 2) การจัดทำเครื่องมือวัดผลพัฒนาเกี่ยวกับการประเมินผลและข้อทดสอบมาตรฐานของจังหวัดและจัดทำคลังข้อสอบ
- 3) การวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับการเรียนการสอนในระดับก่อนประถมศึกษา และระดับประถมศึกษา ตลอดจนส่งเสริมการทดลองและค้นคว้าในระดับอำเภอ หรือกิ่งอำเภอ
- 4) การประสานงานการพัฒนาบุคลากรของจังหวัด
- 5) การปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด

2. ความคิดเห็นของผู้บริหารและศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย ยกเว้นหน้าที่การจัดทำนโยบายการดำเนินงานและแผนพัฒนาการประถมศึกษาจังหวัด เสนอต่อสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดที่ความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นของผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน พบว่า หน้าที่ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์เห็นว่า เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่

- 1) การส่งเสริมการเรียนการสอนของโรงเรียนในสังกัดให้เป็นไปตามมาตรฐาน
- 2) การจัดทำเครื่องมือวัดผลพัฒนาเกี่ยวกับการประเมินผลและข้อทดสอบมาตรฐานของจังหวัดและจัดทำคลังข้อสอบ
- 3) การสนับสนุนงานวิชาการแก่โรงเรียนในสังกัด

4) การวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับการเรียนการสอนในระดับก่อนประถมศึกษา และระดับประถมศึกษา ตลอดจนส่งเสริมการทดลองและค้นคว้าในระดับอำเภอ หรือกิ่งอำเภอ

5) การปฏิบัติงานวิชาการอื่นที่ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด¹

งานวิจัยต่างประเทศ

ก. เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ใน ค.ศ. 1973 ชาร์ลส์ เวบบ์ สแตนฟิลด์ จูเนียร์ (Charles Webb Stansfield, Jr.) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาของมลรัฐโคลอมเบีย" สรุปผลการวิจัยได้ว่า ในการสอนภาษาอังกฤษ ครูมักจะเป็นผู้พูดมากกว่านักเรียน จำนวนนักเรียนที่มากขึ้นไปในชั้นหนึ่ง ๆ เป็นปัญหาต่อการสอนทักษะฟัง-พูดมากที่สุด ทำให้ทักษะทั้งสองด้านของนักเรียนไม่ดีเท่าที่ควร อย่างไรก็ตามควรมีองค์การหรือสมาคมต่าง ๆ ที่มีหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาหรือมีบทบาทในการนำวิธีการสอนใหม่ ๆ มาอบรมให้กับครูสอนภาษาอังกฤษเป็นการช่วยเหลือให้การสอนของครูมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น²

ใน ค.ศ. 1976 โอเมอร์ โมฮัมเหม็ด แอบเคลราโซล (Omer Mohamed Abdelrasoul) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสอนภาษาอังกฤษในประเทศชุกาน" สรุปผลการวิจัยได้ว่าการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมืองและสังคมในชุกานมีผลต่อการเรียน

¹วนิกา เลิศกมลกาญจน์, "ความคิดเห็นของผู้บริหารและศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดในภาคเหนือ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526), หน้า 9-11.

² Charles Webb Stansfield, Jr., "The Teaching of English in Colombian Public Secondary Schools," Dissertation Abstracts International 34 (December 1973) : 2938 A.

การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับมัธยมและมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังมีจำนวนครูไม่พอกับจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้น อุปสรรคสำคัญคือการใช้วิธีการสอนเก่า ๆ และหลักสูตรที่ล้าสมัย ดังนั้น ควรปรับปรุงเรื่องหลักสูตรและวิธีการสอนให้ทันสมัยขึ้น เพราะนักเรียนมีความต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการทำงานหรือการประกอบอาชีพของตน¹

ใน ค.ศ. 1979 พาร์วิน ราบี (Parvin Rabie) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การปรับปรุงวิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในโรงเรียนของประเทศอิหร่าน" สรุปผลการวิจัยได้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในอิหร่านไม่ได้ผลเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการพูด สาเหตุหนึ่ง เนื่องมาจาก การขาดสิ่งอำนวยความสะดวกหลาย ๆ อย่าง เช่น วัสดุอุปกรณ์การสอน หรือสื่อทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็นเช่นนั้นเพราะ ค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูงมากเกินไปที่จะนำมาใช้ได้ในแต่ละโรงเรียน ผู้วิจัยเน้นอุปกรณ์ในการเรียนการสอนมากกว่าจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ผลดี แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับผู้ใช้ด้วยว่า จะใช้เป็นหรือไม่ หรือใช้ได้เหมาะสมเพียงใด²

ในปีเดียวกันนี้ นิทซา ลาโด แบร์ริโอส (Nitza Lladó - Berriós) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับภาษาและความหมายในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในประเทศเปอร์โตริโก" สรุปผลการวิจัยได้ว่า ถึงแม้ว่านักเรียนชาวเปอร์โตริโก จะเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษา แต่ก็ไม่ได้ผลเท่าที่ควร เนื่องจากขาดสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมที่จะช่วยให้นักเรียนเรียนภาษาได้คือพอ ทัศนคติของนักเรียนไม่ว่าจะเป็นนักเรียนในเมือง หรือนอกเมือง

¹ Omer Mohamed Abdelrasoul, "The Teaching of English in the Sudan," Dissertation Abstracts International 38 (February 1976) : 4538 A.

² Parvin Rabie, "Improving the Method of Teaching English as a Second Language in Iranian Schools," Dissertation Abstracts International 40 (December 1979) : 3095 A.

ที่มีต่อภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ทางกันเห็นว่า การเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับการสอนของครู เวลา และความอดทน¹

ข. เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์

ใน ค.ศ. 1953 ไมเนอร์ เจกวินน์ (Minor J. Gwynn) ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของครูในการปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์จาก New England, North Central, South Central และ South Atlantic เขา กำหนดให้ครูตอบแบบสอบถามบอกวิธีการที่ศึกษานิเทศก์ควรจะให้ความช่วยเหลือแก่ครู มาคนละ 5 อย่าง ผลปรากฏว่าความคิดเห็นของครูส่วนใหญ่เห็นว่า หน้าที่อันค้ำแรกของศึกษานิเทศก์ คือ การอุทิศตนเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ครูในการวางโครงการสอนและให้ครูสามารถนำโครงการสอนไปใช้ได้อย่างใดผลดี หน้าที่ประการที่สองคือ ศึกษานิเทศก์ ต้องให้ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาส่วนตัวของครู นอกจากนั้นการปรับปรุงหลักสูตร การสร้างหน่วยการสอนและการจัดหาอุปกรณ์การสอน ก็เป็นความต้องการที่อยู่ในระดับสูง เช่นกัน ความต้องการอันค้ำสุดท้ายซึ่งมีผู้เห็นควายน้อยที่สุด ได้แก่ การจัดอบรมครูประจำการ และการสอนแทนครู²

ใน ค.ศ. 1958 เกรซ คับบลิว เคิร์ตซ์ (Grace W. Kurtz) ได้ศึกษาเรื่อง An Intern Experience Elementary School Supervision พบว่า ศึกษานิเทศก์มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อครูและผู้บริหาร ในเรื่องการประสานงาน การแนะนำและการจูงใจ การสังเกตการสอน การสาธิตการสอน การวางโครงการ

¹ Nitza Lladó-Berriós, "English as a Second Language in Puerto Rico : A Language Attitude Study and Its Pedagogical Implications," Dissertation Abstracts International 39 (June 1979): 7321 A - 7322 A.

² Minor J. Gwynn, Theory and Practice of Supervision (New York : Dodd, Mead and Company, 1961), pp. 24 - 26.

นิเทศ การเข้าร่วมฝึกอบรมและสัมมนาทางการศึกษา เป็นที่ปรึกษาและวิทยากรหลักสูตร การประเมินผล การคัดเลือก อุปกรณ์การสอน ทำการศึกษาและวิจัย ประมุขนิเทศครูใหม่ และนักเรียนครู ประเมินผลความก้าวหน้าและผลที่ได้รับจากการศึกษา วางโครงการ ร่วมกับครูใหญ่ในด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน ส่วนหน้าที่ทางอ้อมคือ การเสนอ โครงการทางการศึกษาและเข้าร่วมในโครงการการศึกษาของรัฐ สร้างความสัมพันธ์ ระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน กับโรงเรียน บริการให้คำปรึกษาและอื่น ๆ¹

ใน ค.ศ. 1970 กลอเวอร์ โคซิล คาร์ลตัน (Glover Cocil Carlton) ได้ทำการศึกษายบทบาทของศึกษานิเทศก์ที่เป็นจริงตามทัศนะของครูประถมศึกษา จำนวน 1,044 คนครูใหญ่ 52 คน ผลปรากฏว่า บทบาทของศึกษานิเทศก์ที่เป็นจริง นั้น ได้แก่การช่วยเหลือพัฒนาโครงการสอน ช่วยงานประจำเกี่ยวกับการบริหาร ช่วย กำหนดนโยบายของโรงเรียน ร่วมมือในการประชุมครู และช่วยคัดเลือกแบบเรียน ส่วนบทบาทในอุดมคตินั้นเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการวางแผนเตรียมการเยี่ยมโรงเรียน เพื่อสังเกตการสอนช่วยเหลือครูจัดเนื้อหาวิชา คัดเลือกอุปกรณ์การสอน และทำโครงการ สอน²

ใน ค.ศ. 1976 วิลเลียม ซี ริทซ์ และมาติน เอฟ เฟลเสน (William C. Ritz and Martin F. Felsen) ได้ทำการวิจัยเรื่องเค้าโครงของงานนิเทศ การศึกษาวิชาวิทยาศาสตร์ในรัฐนิวยอร์ก มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการสำรวจว่า ศึกษานิเทศก์ วิชาวิทยาศาสตร์ใช้เวลาในการทำงานอย่างไร จากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วยศึกษานิเทศก์วิชาวิทยาศาสตร์จำนวน 32 คน ผู้รับคำปรึกษาทางวิทยาศาสตร์ 1 คน หัวหน้าฝ่าย ของกรม กองต่าง ๆ ทางวิทยาศาสตร์ 216 คน และบุคคลอื่น ๆ อีก 14 คน รวมเป็น 263 คน ผลการวิจัยพบว่าสัปดาห์หนึ่ง ๆ ศึกษานิเทศก์วิชาวิทยาศาสตร์จะต้องปฏิบัติงาน

¹ Grace W. Kurtz, "An Intern Experiences Elementary School Supervision", Administration and Supervision, 44(May 1958) : 147-158.

² Glover Cocil Carlton, "Dissertation Abstracts International A Humanities and Social Sciences," (Microfilm 1971 V. 31 No. 9), p. 4406 - A.

ต่าง ๆ มากน้อยเรียงตามลำดับดังนี้

1. ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่ครู
2. ทำการสอนนักเรียน
3. ร่วมกิจกรรมทางค่านหลักสุตร
4. ให้ความช่วยเหลือทางค่านวิศุคอุปกรณการสอน
5. การประเมินผลการเรียน
6. ให้คำปรึกษากับผู้บริหาร
7. สังเกตการเรียนการสอนในห้องเรียน
8. ค้นคว้าทดลอง และรายงานการวิจัย
9. เข้าร่วมประชุมหรือสัมมนา
10. ให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นักเรียน
11. จัดตารางเวลาการทำงาน
12. ปฏิสัมพันธ์กับสังคม
13. สาขิตการสอนในห้องเรียน
14. จัดอบรมหรือประชุมปฏิบัติการให้ครูประจำการ
15. มีส่วนร่วมในการวางแผนการสอน
16. ประชาสัมพันธ์ภายในโรงเรียน
17. สังเกตการทำงานของศึกษานิเทศกัวิชาวิทยาศาสตร์คนอื่น ๆ รวมถึง

ผู้บริหาร¹

จากผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องของกิ่งกล่าว แม้จะไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศกัวิชาภาษาอังกฤษ แต่จะเกี่ยวพันกับบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศกั

¹ William C. Ritz and Matin F. Felsen, "A Profile of Science Supervision in New York State", Science Education 60 (March 1976) : 339 - 351.

ในด้านการพัฒนาครูในรายวิชาต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าควรใช้เป็นประโยชน์ในการ
 พิจารณาประกอบการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ และผลจากการศึกษา
 งานวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ทดสรุปได้ว่า ปัญหาส่วนใหญ่ในการจัดการเรียนการสอน
 ภาษาอังกฤษคือตัวครูผู้สอนเอง ยังขาดความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพ มีความจำเป็น
 จะต้องได้รับการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างจริงจัง อีกทั้งต้องการความช่วยเหลือ
 และการสนับสนุนทางค่านวัสดุอุปกรณ์การสอนจากผู้บริหารโรงเรียนและศึกษานิเทศก์ที่
 รับผิดชอบเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์นั้น พบว่าการปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์
 ยังไม่ไต่ผลดีเท่าที่ควร เป็นเพราะมีข้อจำกัดหลายประการ ศึกษานิเทศก์ควรมีบทบาทหน้าที่
 ในการนิเทศทางค่านวิชาการ โดยการช่วยเหลือให้คำแนะนำ ฝึก และกระตุ้นให้ครูเป็น
 ผู้นำทางวิชาการในโรงเรียนอันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มี
 ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย